

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

Î N C H E I E R E

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza de contencios administrativ

ÎCS „Premier Energy” SRL împotriva Agenției Naționale pentru Reglementare în
Energetică, terț Popa Ion, administrator al procesului de insolabilitate al SRL
„Glorinal”

(anularea actelor administrative individuale)

împotriva deciziei din 4 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

(dosarul nr: 3ra-1214/23
Nr. PIGD 2-20122077-01-3ra-04122023)

Recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ. Recurenta reia argumentele examinate de instanța de apel. Dezacordul cu aprecierea instanței de apel nu constituie temei de casare.

Prima instanță – Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. T. Avasiloeaie)
Instanța de apel – Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Negru, E. Palanciuc, I. Dutca)

2 octombrie 2026
Textul corespunde originalului

**Examinând în lipsa participanților la proces admisibilitatea recursului
depus de ÎCS „Premier Energy” SRL,**

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Diana Stănilă, *Președinte*,
Ana Cucerescu,
Gheorghe Stratulat, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 30 septembrie 2020, ÎCS „Premier Energy” SRL a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, terț Popa Ion, administrator al procesului de insolabilitate al SRL „Glorinal”, solicitând anularea Deciziei ANRE nr. 05/2020 din 20 iulie 2020 și a deciziei nr. 06-01/2519 din 2 septembrie 2020, emisă pe marginea cererii prealabile.

2. Reclamanta a indicat că, prin Decizia nr. 05/2020 din 20 iulie 2020, ANRE a obligat-o să încheie contracte de furnizare a energiei electrice cu locatarii blocului nr. 22 din str. Valea Trandafirilor, 16, mun. Chișinău.

3. ÎCS „Premier Energy” SRL a susținut că pentru locul de consum respectiv exista un contract de furnizare a energiei electrice încheiat cu SRL „Glorinal”, care nu fusese rezoluționat și în baza căruia existau datoriile pentru energia electrică consumată.

4. Reclamanta a invocat pct. 19, 48 și 49 din Regulamentul privind furnizarea energiei electrice, aprobat prin Hotărârea ANRE nr. 169 din 31 mai 2019, susținând că nu pot exista concomitent două contracte pentru același loc de consum, iar rezoluțiunea contractului existent presupune stingerea obligațiilor rezultate din acesta.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

5. Prin hotărârea din 20 aprilie 2022, Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, a respins acțiunea ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

6. La 10 mai 2022, ÎCS „Premier Energy” SRL a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, iar la 29 iulie 2022 a prezentat motivarea apelului, solicitând casarea hotărârii și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

7. Prin decizia din 4 octombrie 2023, Curtea de Apel Chișinău a respins apelul declarat de ÎCS „Premier Energy” SRL și a menținut hotărârea din 20 aprilie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

8. Instanța de apel a constatat că, la 11 decembrie 2019, ACC 55/493 a solicitat ÎCS „Premier Energy” SRL încheierea contractelor de furnizare a energiei electrice cu locatarii blocului nr. ***** din str. *****, *****, mun. Chișinău.

9. ÎCS „Premier Energy” SRL a refuzat încheierea contractelor, invocând existența datoriilor pentru energia electrică furnizată la locul de consum.

10. Instanța de apel a reținut că pentru locul de consum respectiv contractul de furnizare a energiei electrice era încheiat cu SRL „Glorinal”, iar nu cu locatarii blocului.

11. Curtea de Apel a constatat că datoria invocată de furnizor rezulta din contractul încheiat cu SRL „Glorinal” și era opozabilă acestei societăți.

12. Totodată, creanța ÎCS „Premier Energy” SRL față de SRL „Glorinal” fusese declarată în procedura de insolabilitate.

13. Instanța de apel a considerat că existența datoriei SRL „Glorinal” nu putea fi opusă locatarilor blocului pentru a împiedica încheierea contractelor individuale de furnizare a energiei electrice.

14. Curtea de Apel a mai reținut că furnizorul urma să-și valorifice creanța față de SRL „Glorinal” în cadrul procedurii de insolabilitate.

15. În aceste condiții, instanța de apel a concluzionat că ANRE a emis legal Decizia nr. 05/2020 din 20 iulie 2020 și decizia nr. 06-01/2519 din 2 septembrie 2020.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

16. La 29 noiembrie 2023, ÎCS „Premier Energy” SRL a depus recurs împotriva deciziei din 4 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii din 20 aprilie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, și a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

17. În motivarea recursului, ÎCS „Premier Energy” SRL a susținut că instanțele au interpretat greșit prevederile Regulamentului privind furnizarea energiei electrice nr. 169/2019.

18. Recurenta a reiterat că pentru blocul nr. 22 exista un contract de furnizare a energiei electrice încheiat cu SRL „Glorinal”, care nu fusese rezoluționat, și că

pentru același loc de consum nu pot exista concomitent două contracte cu consumatori diferiți.

19. De asemenea, a susținut că datoria pentru energia electrică reprezenta consumul efectiv al locatarilor blocului, chiar dacă raportul contractual era stabilit cu SRL „Glorinal”.

20. Recurenta a făcut trimitere la pct. 19, 48 și 49 din Regulamentul nr. 169/2019 și a susținut că încheierea unor noi contracte era posibilă numai după rezoluțiunea contractului existent și stingerea obligațiilor rezultate din acesta.

21. ÎCS „Premier Energy” SRL a mai susținut că instanțele au apreciat greșit probele care confirmau existența datoriei și faptul că aceasta reprezenta consumul efectiv al locatarilor.

22. În consecință, recurenta consideră că refuzul de a încheia contractele individuale a fost legal, iar actele administrative emise de ANRE sunt ilegale.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

23. Articolul 244 alin. (1) din Codul administrativ:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

24. Articolul 245 din Codul administrativ:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

25. Articolul 245¹ alin. (1) și (3) din Codul administrativ:

„(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

[...]

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin. (1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare.”

26. Articolul 246 alin. (1) și alin. (2) lit. a¹) și h) din Codul administrativ:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

- (2) Recursul se declară inadmisibil în special când:
[...]
a¹) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹;
[...]
h) recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

27. Referitor la respectarea termenului de declarare a recursului, Completul de judecată reține că dispozitivul deciziei contestate a fost pronunțat de Curtea de Apel Chișinău în ședință publică la 4 octombrie 2023, iar decizia integrală a fost comunicată participanților la 23 noiembrie 2023 (f.d. 170). Prin urmare, recursul depus la 29 noiembrie 2023 a fost declarat în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

28. Completul de judecată reține că, potrivit art. 245¹ din Codul administrativ, recursul în contenciosul administrativ nu reprezintă o nouă examinare a cauzei în fapt. Curtea Supremă de Justiție verifică dacă problemele ridicate prin recurs se încadrează în unul dintre temeiurile de admisibilitate prevăzute de această normă.

29. În acest sens, rolul Curții Supreme de Justiție constă în asigurarea aplicării și interpretării uniforme a legii, precum și în înlăturarea erorilor grave de drept care se încadrează în cazurile prevăzute la art. 245¹ alin. (1) din Codul administrativ.

30. Potrivit art. 245¹ alin. (3) din Codul administrativ, aprecierea probelor dată de prima instanță și de instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin. (1) lit. d) al aceluiași articol (încheierea nr. [3ra-815/24](#)).

31. Prin urmare, Curtea Supremă de Justiție nu verifică din nou dacă o anumită probă trebuia apreciată într-un anumit mod și nu stabilește o altă stare de fapt doar pentru că recurentul nu este de acord cu concluziile instanței de apel. Controlul exercitat în recurs este unul de legalitate și se desfășoară în limitele temeiurilor prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

32. În același sens, în încheierea nr. [3ra-169/26](#), § 57, Curtea Supremă de Justiție a reiterat că simpla reluare a argumentelor de fond și indicarea formală a temeiurilor prevăzute la art. 245¹ nu sunt suficiente. Recurentul trebuie să explice în ce mod concret hotărârea contestată se încadrează într-unul dintre aceste temeiuri.

33. Completul observă că, în prezenta cauză, ÎCS „Premier Energy” SRL a făcut trimitere la art. 245¹ alin. (1) lit. a)-d) din Codul administrativ. Prin urmare, Completul de judecată va verifica separat dacă argumentele dezvoltate în recurs justifică aplicarea fiecăruia dintre aceste temeiuri.

34. Cu referire la temeiul prevăzut de art. 245¹ alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, Completul reține că recurenta nu a indicat o hotărâre sau o

jurisprudență uniformă a Curții Supreme de Justiție de la care instanța de apel s-ar fi abătut.

35. Pentru aplicarea acestui temei nu este suficientă afirmația că instanța de apel a interpretat greșit legea. Recurentul trebuie să identifice jurisprudența uniformă a Curții Supreme de Justiție și să arate în ce constă contradicția dintre aceasta și interpretarea dată prin hotărârea contestată. O asemenea motivare lipsește din recurs.

36. Mai mult, practica Curții Supreme de Justiție existentă asupra unei probleme apropiate nu susține poziția recurente. Astfel, în încheierea nr. [3ra-261/23](#), într-un litigiu dintre ÎCS „Premier Energy” SRL și Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică, Curtea Supremă de Justiție a examinat o situație în care furnizorul a invocat existența unui contract anterior de furnizare a energiei electrice, nerezoluționarea acestuia, existența datoriilor pentru locul de consum și prevederile pct. 19, 48 și 49 din Regulamentul privind furnizarea energiei electrice nr. 169/2019.

37. În cauza menționată, instanțele inferioare au reținut că obligația de achitare a datoriei rezultate din contract revenea debitorului contractual și că această datorie nu putea fi opusă noului solicitant pentru a împiedica încheierea contractului de furnizare. Curtea Supremă de Justiție a declarat recursul ÎCS „Premier Energy” SRL inadmisibil, constatând că argumentele recurente nu justificau intervenția instanței de recurs.

38. Prin urmare, recurenta nu a demonstrat că interpretarea legii dată de instanța de apel în prezenta cauză ar fi contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție.

39. Cu referire la temeiul prevăzut de art. 245¹ alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, Completul reține că recurenta nu a explicat de ce prezenta cauză ar necesita schimbarea sau consolidarea jurisprudenței Curții Supreme de Justiție.

40. Curtea Supremă de Justiție a reținut, inclusiv în încheierea nr. [3ra-169/26](#), că acest temei presupune existența unei probleme de drept asupra căreia jurisprudența lipsește, este neuniformă sau există motive serioase pentru reconsiderarea unei interpretări anterioare. Niciuna dintre aceste situații nu este indicată în recurs.

41. Dimpotrivă, problema juridică privind posibilitatea opunerii unei datorii rezultate dintr-un contract anterior unei persoane care solicită încheierea unui nou contract de furnizare a energiei electrice a fost deja abordată de Curtea Supremă de Justiție în dosarul nr. [3ra-261/23](#).

42. Totodată, Completul notează că temeiurile prevăzute la art. 245¹ alin. (1) lit. a) și b) urmăresc finalități diferite. Primul presupune existența unei jurisprudențe uniforme de la care instanța s-a abătut, iar cel de-al doilea privește necesitatea schimbării sau consolidării jurisprudenței. În jurisprudența sa, Curtea Supremă de Justiție a reținut că temeiurile prevăzute la art. 245¹ alin. (1) lit. a) și

b) nu pot fi invocate concomitent, deoarece se exclud reciproc (încheierea nr. [3ra-169/26](#)).

43. Cu referire la art. 245¹ alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, Completul constată că recursul nu conține niciun argument potrivit căruia decizia instanței de apel ar viza drepturile unei persoane care nu a fost atrasă în proces.

44. Recurenta nu identifică o asemenea persoană și nu explică ce drepturi ale acesteia ar fi fost soluționate prin decizia contestată. Prin urmare, simpla indicare a art. 245¹ alin. (1) lit. c) în partea finală a recursului nu este suficientă pentru aplicarea acestui temei.

45. Cu referire la temeiul prevăzut de art. 245¹ alin. (1) lit. d) din Codul administrativ, Completul observă că majoritatea criticilor recurenteii sunt îndreptate împotriva concluziilor instanței de apel referitoare la natura datoriei, persoana obligată la achitarea acesteia și legătura dintre consumul efectiv de energie electrică și raportul contractual existent cu SRL „Glorinal”.

46. Argumentele recurenteii referitoare la caracterul datoriei, consumul efectiv al energiei electrice și raporturile dintre locatari și SRL „Glorinal” urmăresc, în esență, reconsiderarea situației de fapt reținute de instanța de apel.

47. În cadrul examinării admisibilității recursului, Curtea Supremă de Justiție nu reevaluează probele și nu stabilește o altă stare de fapt, decât în limitele strict prevăzute de art. 245¹ alin. (1) lit. d) și alin. (3) din Codul administrativ.

48. În încheierea nr. [3ra-169/26](#), Curtea Supremă de Justiție a reținut că o hotărâre este arbitrară atunci când nu are bază juridică, nu stabilește legătura dintre faptele cauzei, norma aplicabilă și soluția adoptată ori este rezultatul unei erori de fapt sau de drept pe care nicio instanță rezonabilă nu ar comite-o.

49. Tot în cauza menționată, Curtea a explicat că o hotărâre arbitrară presupune o încălcare evidentă și gravă a legalității, iar nu o simplă eroare de judecată. În prezenta cauză, argumentele formulate în recurs nu relevă existența unei asemenea situații. Recurenta exprimă dezacordul cu concluziile instanței de apel și propune o altă interpretare a situației de fapt.

50. O asemenea critică nu este suficientă pentru a demonstra caracterul arbitrar al deciziei sau faptul că aceasta se bazează în mod determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor.

51. Curtea Supremă de Justiție nu poate substitui aprecierea instanței de apel cu o nouă apreciere a acestor împrejurări, în afara limitelor stabilite de art. 245¹ alin. (1) lit. d) și alin. (3) din Codul administrativ.

52. Nici argumentul privind interpretarea pct. 19, 48 și 49 din Regulamentul nr. 169/2019 nu demonstrează caracterul arbitrar al deciziei contestate.

53. Instanța de apel s-a pronunțat asupra acestei probleme și a făcut distincție între existența contractului încheiat cu SRL „Glorinal” și posibilitatea de a opune obligațiile rezultate din acel contract unor persoane care nu sunt părți ale lui.

54. O problemă juridică similară a fost invocată și în cauza nr. [3ra-261/23](#). În cauza respectivă, ÎCS „Premier Energy” SRL a invocat, de asemenea, pct. 19, 48 și 49 din Regulamentul nr. 169/2019, susținând că existența contractului anterior și a datoriilor împiedica încheierea unui nou contract pentru același loc de consum.

55. Curtea Supremă de Justiție a declarat recursul inadmisibil, reținând că argumentele formulate exprimau dezacordul recurente cu soluția instanței inferioare și nu justificau intervenția instanței de recurs.

56. Completul subliniază că simpla indicare în recurs a art. 245¹ alin. (1) lit. a)-d) din Codul administrativ nu este suficientă pentru a determina admisibilitatea recursului.

57. În încheierea nr. [3ra-169/26](#), Curtea Supremă de Justiție a reținut că invocarea unui temei de admisibilitate trebuie însoțită de argumente care să explice în ce mod concret hotărârea contestată se încadrează în acel temei. În prezenta cauză, recurenta nu a demonstrat o asemenea încadrare.

58. În aceste condiții, Completul de judecată constată că argumentele invocate de ÎCS „Premier Energy” SRL nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

59. Totodată, prin caracterul lor, argumentele recursului reprezintă reluarea poziției susținute în fața instanțelor inferioare și dezacordul recurente cu soluția adoptată.

60. În consecință, recursul urmează a fi declarat inadmisibil în temeiul art. 246 alin. (2) lit. a¹) din Codul administrativ.

61. Din considerentele expuse, în conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, în redacția aplicabilă cauzei,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de ÎCS „Premier Energy” SRL.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Diana Stănilă

Judecători

Ana Cucerescu

Gheorghe Stratulat